

РЕШЕНИЕ

№ 593

гр. Добрич, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Соня Т. Дженкова

при участието на секретаря Д. Й. Димитрова
като разгледа докладваното от Соня Т. Дженкова Гражданско дело № 20233230100089 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, съобрази следното :

Производството по делото е образувано по предявен от Н. Ж. В., ЕГН *****, пост. адрес : *** срещу „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД, с ЕИК 204219357, със седалище и адрес на управление : *** представлявано от изп. Директор - Т. И. Г., иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 6120лв., ведно със законната лихва начиная от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба се въвеждат следните фактически твърдения: Н. Ж. В. е работил във „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД - гр. Добрич на длъжност "****" по безсрочен трудов договор, сключен на 01.06.2011г. без прекъсване до 04.03.2021 г. Със Заповед № РД-03- 20/03.02.2021 г. на изпълнителния директор на ответното дружество на основание чл.120в от КТ е наредено спиране на работата и трудовите функции на следните служители, считано от 04.02.2021г. като е посочено единствено и само неговото име. Със заповед № ЛС- 7#1/02.03.2021г. на изпълнителния директор на ответното дружество му е прекратено трудовото правоотношение на основание чл.328, ал.1, т.4 от КТ, поради „спиране на работа повече от 15 работни дни", която му е връчена на 04.03.2021 г.

С решение №281/16.07.2021 г. по гр. д. № 20213230100761/2021г. ДРС признава уволнението за незаконно, уволнителната заповед е отменена като незаконосъобразна и служителя е възстановен на изпълняваната преди уволнението длъжност.

С Решение № 203/10.12.2021 г. по в. гр. д. № 675/2021г. на ОС Добрич е потвърдено първоинстанционното решение. ВКС IV Г.О. не допуска касационно обжалване с Определение № 50694/29.09.2022г. по гр. д. № 763/2022г.

На 21.09.2021 г. ищецът придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст с разпореждане №*****/27.10.2021 г. на Ръководителя на „ПО" на ТП на НОИ град Добрич .□

Дължимото обезщетение възлиза на 6 120 /шест хиляди сто и двадесет/ лева при база за изчисляването му - 1 020 /хиляда и двадесет/ лева последно брутно месечно възнаграждение.

Въпреки многократно водените разговори с работодателя и желание за доброволно уреждане на спора, ответната страна не изплатила процесната сума.

Към исковата молба се представят следните писмени доказателства:

- Разпореждане №*****/27.10.2021 г. на Ръководителя на „ПО" на ТП на НОИ град Добрич;
- Решение №281/16.07.2021 г. по гр. д. № 20213230100761/2021г. по описа на ДРС;
- Решение № 203/10.12.2021 г. по в. гр. д. № 675/2021Г. по описа на ДОС;
- Определение № 50694/29.09.2022г. по гр. д. № 763/2022г. по описа на ВКС.

Отправено е доказателствено искане ответникът да бъде задължен да представи служебна бележка за брутно трудово възнаграждение на ищеца за м. Януари 2021 г.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е подал писмен отговор на исковата молба. На първо място исковата молба е намерена за нередовна, поради обстоятелството, че първоначално ищецът в заглавната страница на исковата молба е изписал като правно основание разпоредбата на чл.344 ал.1 т.3 от КТ

вр. с чл.225 ал.1 от КТ, която регламентира обезщетение за оставане без работа поради незаконно уволнение, а във втората страница мотивира друг вид обезщетение, касаещо правото му да получи 6 брутни заплати при пенсиониране, като размерът на претенцията се обвързва с прослуженото време на служителя и се сочи друга правна норма, която урежда този вид обезщетения- чл.222 ал.3 от КТ.

С допълнителна молба вх.№ 3561/24.02.2023г. ищецът потвърждава, че претендира обезщетение при придобиване право на пенсия по смисъла на чл.222 ал.3 от КТ.

В хода на производството се установи, че по повод на вземането, предмет на спора е издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК, а именно по ч.гр.д№ 3292/2022г. по описа на РС Добрич.

В тази връзка, с молба вх.№ 7820/03.05.2023г. /л.60/, ищецът е отправил искане по реда на чл.214 от ГПК за изменение на иска, като преминава от осъдителен в установителен иск, съдът да признае за установено вземането от 6120лв., предмет на ч.гр.д№ 3292/22г. по описа на РС Добрич.

С протоколно определение от 22.05.2023г. съдът е допуснал исканото изменение.

В хода на производството и по същество ответната страна сочи недопустимост на иска, доколкото производството по чл.422 от ГПК е специално и не е допустимо изменение на иска.

Ответното дружество сочи неоснователност на иска поради обстоятелството, че ищецът придобил правото на пенсия през месец септември 2021г., а прекратяване на трудовото правоотношение станало през месец март 2021г., ищецът не е придобил право на пенсиониране, за да му се дължи процесното обезщетение. Освен това ответникът не се явил да заеме предишната си работа след възстановяването му от съда.

Съдът, като обсъди събраните по делото писмени доказателства ,взе предвид становищата и доводите на страните и на основание чл.235 ГПК, намира за установено следното:

Не е спорно за страните, че ищецът Н. Ж. В. е работил във „Водоснабдяване и канализация Добрич" АД - гр. Добрич на длъжност "****" по безсрочен трудов договор, сключен на 01.06.2011г. без прекъсване до

04.03.2021г.

Със Заповед № РД-03- 20/03.02.2021 г. на изпълнителния директор на ответното дружество на основание чл.120в от КТ е наредено спиране на работата и трудовите функции на следните служители, считано от 04.02.2021г. като е посочено единствено и само неговото име.

Със заповед № ЛС- 7#1/02.03.2021г. на изпълнителния директор на ответното дружество му е прекратено трудовото правоотношение на основание чл.328, ал.1, т.4 от КТ, поради „спиране на работа повече от 15 работни дни", която му е връчена на 04.03.2021 г.

С решение №281/16.07.2021 г. по гр. д. № 20213230100761/2021г. ДРС признава уволнението за незаконно, уволнителната заповед е отменена като незаконосъобразна и служителя е възстановен на изпълняваната преди уволнението длъжност.

С Решение № 203/10.12.2021 г. по в. гр. д. № 675/2021г. на ОС Добрич е потвърдено първоинстанционното решение.

С Определение № 50694/29.09.2022г. по гр. д. № 763/2022г. на ВКС не е допуснато касационно обжалване.

Съгласно разпореждане №*****/27.10.2021 г. на Ръководителя на „ПО" на ТП на НОИ град Добрич ищецът придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст на 21.09.2021г.

Не е спорно между страните и обстоятелството, че ответникът след възстановяването му на преди заеманата длъжност не се е явил в предприятието да заеме длъжността си, както и че последното брутно месечно възнаграждение на ищеца е в размер на 1020лв.

При така изложената фактическа обстановка, подкрепена от сочените писмени доказателства, се налагат следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.222 ал.3 от КТ и се разглежда по реда на чл.422 от ГПК.

Обезщетението по чл. 222, ал. 3 КТ съставлява парично изразена благодарност от страна на работодателя за продължителната служба като фактическия му състав на разпоредбата включва: 1. прекратяване на трудовото правоотношение, независимо от основанията за това, 2. работникът или служителят да е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и

възраст и 3. да не е изплащано такова обезщетение. Решение № 270 от 24.03.2014 г. по гр. д. № 1296/2013 г. на Върховен касационен съд

Съгласно разпоредбата на чл.222 ал.3 КТ при прекратяване на трудовото правоотношение след като работникът е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основанията за прекратяването, той има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от два месеца, а ако е работил при същия работодател през последните 10 години от трудовия му стаж – на обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца и това обезщетение е допустимо да се изплаща само веднъж.

Предпоставки за придобиване правото на обезщетението по ал.3 са : прекратяване на трудовото правоотношение, без значение на какво основание и към момента на прекратяването работникът или служителят да е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Критерий за придобиване право на увеличения размер на обезщетението е придобиването на последните 10 години трудов стаж при един и същ работодател.

В разпоредбите на чл.352 и чл.354 КТ е предвидено, че за трудов стаж се зачитат и периоди от време, в които работникът или служителят не е работил, в т.ч. и когато е бил без работа поради уволнение, което е признато за незаконно от компетентните органи - от датата на уволнението до възстановяването му на работа - чл.354 ал.1 т.1 КТ. Законът визира като предпоставка за изплащане на обезщетението по чл.222 ал.3 КТ трудовия стаж, дали работникът е работил или не, е ирелевантно за случая. В хипотезата на чл.354 ал.1 т.1 КТ за дата на възстановяване на работа следва да се приеме фактическото допускане на работника или служителя до работата, на която е възстановен със съдебното решение. Работникът или служителят обаче може да не е искал възстановяване на работа/чл.344 ал.1 т.2/, а само признаване на уволнението за незаконно/чл.344 ал.1 т.1/или при успешно проведен иск по чл.344 ал.1 т.2 да е предпочел възможността по чл.325 т.2 КТ за прекратяване на трудовия договор без реално да се върне на работата, на която е възстановен със съдебното решение, какъвто е настоящия случай. Няма опора в закона времето на оставане без работа поради незаконното уволнение да не бъде признато за трудов стаж, независимо че работникът или служителят реално не се е върнал на работата, на която е

възстановен. Признаването на времето от незаконното уволнение до възстановяването на работа за трудов стаж означава, че работникът или служителът има всички права, произтичащи от трудовия стаж.

По делото безспорно се установи, че ищецът е възстановен на работа, считано от 29.09.2022г.- датата на определението на ВКС, с което не е допуснато касационно обжалване и от която влиза в законна сила решението на първоинстанционния съд за възстановяване на преди заеманата длъжност.

Междувременно е придобил право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст от 21.09.2021г., в какъвто смисъл е представено разпореждане на НОИ.

Съдът приема, че през периода на разглеждане на делото за отмяна на уволнителната заповед до 29.09.22г. на същия е признат трудов стаж във „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД.

Страните не спорят и по обстоятелството, че са били обвързани в трудово правоотношение, считано от 01.06.2011г. Съгласно отбелязванията в трудовата книжка на ищеца, последния не е започвал работа при друг работодател.

Не е спорно за страните и обстоятелството, че след възстановяването му, ищецът не се е явил да заеме длъжността си.

Ето защо съдът приема, че трудовото правоотношение на ищеца с ответното дружество е прекратено на основание чл.325 ал.1 т.2 от КТ. За времето от 01.06.11г. до 29.09.22г. са изтекли повече от десет години, при което за работника е възникнало правото да получи обезщетение в размер на шест брутни работни заплати. Страните не спорят, че исковата сума от 6120лв. е формирана на базата на шест брутни заплати на ищеца.

Предявеният иск за заплащане на обезщетение по чл. 222 ал.3 от КТ се явява основателен и доказан до размер на тази сума.

На основание чл.78 ал.6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати ДТ в размер на 244,80лв.

На основание чл. 78, ал.1 от ГПК, в тежест на ответника следва да бъдат присъдени направените от ищеца разноси в установителното и в заповедното производство, а именно в размер на 900лв. адвокатски хонорар в исковото производство и 700лв. в заповедното производство по гр.д№

3292/2022г.

Водим от горното , Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО ЧЕ „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД, с ЕИК 204219357, със седалище и адрес на управление : *** ДЪЛЖИ НА Н. Ж. В., ЕГН *****, пост. адрес : *** сумата от 6120лв., представляваща обезщетение по чл.222 ал.3 от КТ, за което е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д№ 3292/2022г.

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД, с ЕИК 204219357, със седалище и адрес на управление : *** да заплати на Н. Ж. В., ЕГН *****, пост. адрес : **, сторените разноски в установителното производство, а именно в размер на 900лв. адвокатски хонорар и 700лв. в заповедното производство по гр.д№ 3292/2022г.

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация Добрич” АД, с ЕИК 204219357, със седалище и адрес на управление : *** да заплати по сметка на РС Добрич държавна такса в размер на 244,80лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Добрички окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____